

De Vlaamsche Post

Beheer en Redactie: DEERSCHELAAN, 40, GENT

Afgvaardigden der redactie: J. DE BOZÉ, A. THIERY & R. KIMPE

EN IN HET MIJN VLAANDEREN VERST. Th. Coeffman

Inhoud van het blad:

Verordeningen. — De Vlaamsche Beweging en Frankrijk (II), door HUIBRECHT VAN AEL. — Voor de Staatsbedienden. — **KLEINE KRONIK:** Hoe men toen sprak. — Aan de Vlaamsche Noordzee. — Les Gaités du Cinéma. — Aan het Vlaamsche Noordzeestrand. — **TELEGRAMMEN:** VOEDINGSKWESTIE: De Aardappeldienst te Gent. — **VERDERE TELEGRAMMEN.** — **BUITENLAND:** Duitschland, Engeland. — **MENGELWERKEN:** 1. Karl Johann, nr 9. — 2. Duitschland en Engeland.

Verordeningen en Mededeelingen

130.

In alle gevallen waar onderdanen van het Duitsche Rijk, Oostenrijk Hongarije, het Koninkrijk Bulgarijen en van Turkije, alsook onderdanen van onzijdige staten tengevolge van den oorlog niet in staat zijn hunne rechten in de bezette streken van België voor gerecht te verdedigen, moet de rechter ambtshalve uitspraak doen staen vervolgens artikel 1244, lid 2 van het in België geldend burgerlijk wetboek.

In geen geval mogen oordeelen of rechterlijke beschikkingen tegen den verblijfsbuitenlander worden uitgevaardigd.

A. H. Q., den 3 Maart 1916.

Der Oberbefehlshaber,

Herzog ALBRECHT VON WURTEMBERG.

131.

Het Duitsche Rijk, Oostenrijk Hongarije, Turkije en Bulgarijen gelden voor het door het 4e leger bezette gebied van België niet als vreemde macht of als vijand in den zin van art. 113, enz., van het in België zijnde Strafwetboek (Code Pénal) en van de wet van 4 Augustus 1914 (Loi sur les crimes et délits contre la sûreté extérieure de l'Etat).

A. H. Q., den 3 Maart 1916.

Der Oberbefehlshaber,

Herzog ALBRECHT VON WURTEMBERG.

132.

Huurders, die tengevolge van den oorlog verhinderd waren het in huur hebbend voorwerp in gebruik te nemen, hebben het recht, ofwel de vernietiging van de huurovereenkomst ofwel eene vermindering van de huursom voor den tijd huurerverbinding te verlangen, zonder dat de verhuurder hierdoor recht op schade loostelling tegenover den huurder kan eischen.

Alleen de vrederechters zijn bevoegd om 't even over welke waarde het gaat, de bovenvermelde geschillen nopens de

huur te slochten.

A. H. Q., den 3 Maart 1916.

Der Oberbefehlshaber,

Herzog ALBRECHT VON WURTEMBERG.

133.

Tot wijziging van de Verordening van 17 Februari 1915 betreffende het dwangbeheer.

Artikel 1. — De Verordening van 17 Februari 1915 betreffende het dwangbeheer (Wet- en Verordeningblad voor de bezette streken van België nr 46) wordt als volgt gewijzigd:

I. Art. 1, lid 2 luidt voortaan aldus: « Met eene onderneming in den zin dezer Verordening worden huizen, agensschappen, stapelhuizen, grondsukken, evenals vermogen althand gelijk gesteld. »

II. Lid 2 van art. 3 wordt opgeheven.

III. Art. 4, lid 3 luidt voortaan aldus: « De beheerders kunnen volmacht en inzonderheid prokura voor de door hen beheerde onderneming toestaan. »

Art. 2. — Als onderdanen van vijandelijke staten in den zin der Verordening van 17 Februari 1915 betreffende dwangbeheer, tellen ook personen van Belgische nationaliteit, die zich buiten het Duitsche Rijk, buiten de ermede verbonden staten of buiten de bezette streken van België bevinden.

Brussel den 18 Februari 1916.

De Generalgouverneur in België,

Freiherr v. N. BISSING,

Generaloberst.

De bovenstaande verordening wordt met betrekking tot de verordening van 22 Juli 1915 (Verordeningblad voor het E-appergebied van het 4e leger nr 1, olz 14 16) voor het etappengebied van het 4e leger in werking gesteld.

A. H. Q., den 6 Maart 1916.

Der Oberbefehlshaber,

Herzog ALBRECHT VON WURTEMBERG.

raal F. Crozier sprak in den « Cercle français d'Anvers » den lof uit van den Variés schouwburg; om franschgezinden van Antwerpen voor hunne medewerking aan destichting van dien schouwburg te beloonen, werden ze, op voorstel van den franschen konsul-generaal, met fransche orden vereerd.

In 1910 werd te Brussel een internationale tentoonstelling geopend. Den 4den Juli opende de fransche afdeeling haar deuren. Dupuy, toen minister van Handel in Frankrijk, was daar aanwezig met nog een paar andere fransche ministers. Er werd door hem weer eens gesproken over « de volledige eensgezindheid » van Frankrijk en België. Burgemeester Max van Brussel noemde de Brusselsche boulevards « de voortzetting der Parijzer boulevards ».

Ter gelegenheid van een bezoek van Koning Albert van België te Parijs, schreef de « Journal des Débats » (13 Juli 1910): « Wat de flaminganten er ook over denken mogen, het is klaar genoeg voor ieder belgisch staatsman, dat de fransche kultuur en het lot van België onafscheidelijk zijn! » In zijn antwoord op den heilironk van President Fallières, sprak de Koning over « de onveranderlijke vriendschap » van het belgische volk voor de fransche natie. « Le Journal des Débats » schreef over dien toast: « We verwijzen de propagandamakende flaminganten naar de woorden, dat zij (de flaminganten), in het stellen van een plaatselijk dialect boven een wereldtaal, een vermeerdering van nationale kracht denken te vinden. »

In 1911 werd gesticht nog een nieuwe vereniging, met voor naam: « Les Amitiés françaises », met afdelingen in België, waarvan « Le Petit Journal » mededeelt: « Ze hoopt (nl. de vereniging in kwestie) een bolwerk op te werpen tegen alle soorten van gallophobie en vooral tegen het Pangermanisme... Het flamingantisme is een werktuig van het pangermanisme; de Vlaamsche beweging wordt in iedere omstandigheid krachtig gesteund door Duitschland... Voor Duitschland zou de zegepraal der flaminganten een triomf zijn! » (We hopen dat de Duitschers dit nu begrijpen zij zelf!).

In 1912 werden ook in België, in de franschgezinde middens, inschrijvingen geopend voor den aankoop van vliegtuigstellen voor het fransch leger.

Den 14 Juli 1912 viel Klobukowski, gezant van Frankrijk, met ongehoorde heftigheid de Vlaamsche katholieken aan, ter gelegenheid van de beroering hier veroorzaakt door den strijd rond de schoolwet, en mengde zich aldus op onbetamelijke wijze in zaken van binnenlandsch-belgische politiek.

Verdere bewijzen zijn er met honderden aan te halen.

Een laatste zal volstaan: In December 1912 zegde de toenmalige fransche minister van Handel en Nijverheid, Fernand David, in de Fransche Kamer (Zitting van 20 December):

« De Kamer weet om welke redenen de fransche regering en het Parlement hunne goedkeuring gehecht hebben aan de deelneming van Frankrijk aan de internationale tentoonstelling van Gent... De stad Gent vroeg in 't bijzonder de fransche deelneming, omdat wij ons daar op een terrein bevonden, waar onze buitenlandse invloed vooral op het spel staat. De Kamer weet welke de verschillende stroomingen zijn, die in België malkander een belangrijk overwicht betwisten. Er bestaat te Gent eene Hoogeschool met het Frans als voertaal. Voor korten tijd heeft men getracht eenige hoogleraren te vervangen door professoren die eene andere taal spreken... Op dit oogenblik is de Hoogeschool nog fransch en men koestert de verwachting dat zij het blijven zal. De deelneming van Frankrijk scheen dus aan naburen en vrienden in België een ander doel te hebben dan dat van een handelsbetoging, namelijk een zeer duidelijke betoging vanwege dit land (België!) om in volle vrijheid zijn vorig streven te behouden... Wat het openbaar onderwijs aangaat hebben we besloten, vooral een

gansche organisatie tot verbreiding der fransche taal en van den franschen geest in het leven te roepen... Wij zijn er van overtuigd, dat de Gentsche tentoonstelling, aldus opgevat, ingericht en voorgesteld, zal beantwoorden aan de hoop, die ons parlement van haar mag verwachten... De Kamer kent nu de gedachte van de regering. Ik ben ervan overtuigd dat zij haar volgen zal. »

Klaarder bewijs voor de officieele inmenging van Frankrijk in de binnenlandsche aangelegenheden van den belgischen staat, is niet noodig.

Nooit heeft de belgische regering zich tegen deze en alle andere fransche inmengingen verzet. Ze draagt zware schuld aan de onderdrukking van het Vlaamsche volk. Ze draagt schuld aan het prijsgeven harer onzijdigheid ten gunste van Frankrijk en Engeland, zooals ze schuld draagt aan de evenwaardige prijsgeving harer onzijdigheid tegenover de geestelijke annexatie politiek van Frankrijk, die het voorspel was, het praelude, voor de politieke schending, door eigen schuld, van de onzijdigheid, op grond van hare geheime overeenkomsten op militair gebied met Frankrijk en Engeland. De duizenden Vlamingen, gesneuveld sedert Augustus 1914, zijn de arme slachtoffers van franschgezindheid op elk terrein van den belgischen staat, gegrondvest overigens op anti-vlaamsche, anti-germaansche principes.

Ea ik, Vlaming, zeg openhartig, ten aanzien van heel de wereld, dat enkel het volledig verdwijnen van den belgischen staat het Vlaamsche volk in al zijn rechten kan herstellen, het Vlaamsch-germaansch element van Vlaanderen in zijn ouden bloei heroprichten kan, dat enkel de schrapping van een zelfstandigen Vlaamschen staat, in verband met Duitschland, leidend element der germaansche wereld, voor Vlaanderen en Duitschland de eenige waarborg is, en het Germaansche wezen op de grens van het eeuwig aan verovering droomende Frankrijk!

HUIBRECHT VAN AEL.

Voor de Stadsbedienden

Dat de brief van een man van de oude « Verbroedering » gunstig is onthaald geworden bij de staatsbedienden kan blijken uit de onderstaande brief die wij ontvangen van een postbediende, met betrekking ook tot de zaak der betalingen. Zoals wij het schreven in ons eerste nummer is een punt van ons programma medehelpen met al diegenen die van goeden wil zijn om de stoffelijke ellende van ons beproefd volk zooveel het in onze macht staat te helpen lenigen en vermindern. Wij meenen dat onder dit opzicht het lot der staatsbedienden en werklieden alleszins onze aandacht verdient en stellen ook met genoegen onze kolonnen open voor ieder die deze zaak kan helpen oplossen.

De redactie.

Gent 10 Maart 1916.

Mijnheer de Opsteller,

Niettegenstaande dat de brief van « een man van de oude verbroedering » welke in uw nummer van eergisteren werd opgenomen betrekking heeft op eene betreurenswaardige uitlating van een hoog geplaatst persoon, doet het mij genoegen dat er eindelijk weer eens gewag wordt gemaakt van den jammerlijken toestand waarin de staatsbedienden en werklieden zijn geraakt door de schuld van ons bestuur. Reeds verscheidene malen zijn er pogingen aangewend bij volksvertegenwoordigers, gemeenteraadsleden en andere hooggeplaatste personen maar telkens is gebleken dat die heeren van de behartiging der belangen van de spoorwegbedienden eene politieke zaak wilden maken en hebben deze pogingen dan ook alle schipbreuk geleden door de politieke verdeeldheid

dier aganten. De zaak is dan ook sedert maanden gebleven zooals zij was uitgenomen voor de bedienden van de post die door de Duitschers worden betaald (60 % van hun loon in vredes tijd).

De klacht die in bovenaangehaalden brief wordt geuit over de ongelooflijke verklaring van dien hoog geplaatsten persoon is ten volle gerechtvaardigd indien die verklaring werkelijk zoo is afgelegd en te meer dat zij in absolute tegenspraak is met de verklaring die schepene A. seele, naar mijne gedachte zeer terecht, aan de Gentsche briefdragers heeft gedaan. De briefdragers die op raad en zelfs onder bedreiging van een hoofdlerk van de post de verklaring niet hadden willen tekenen dat zij bereid waren onder duitsch toezicht te werken en die door gebrek aan hulp vanwege de regering niet meer gesteund werden richtten zich tot schepene Anseele met verzoek om ondersteuning, van stadswege. En Anseele zegde te dier gelegenheid, en ik en velen met mij vinden dat hij volkomen gelijk had: Wat? Gij briefdragers die de kleine garnaal zijten steeds slecht waart betaald weigert te tekenen wanneer al de bedienden en ook den hoogsten reeds lang geteekend hebben en zelfs reeds achterstallig loon hebben ontvangen? Gij hebt natuurlijk het recht te doen wat gij als goede vaderlanders uw plicht acht maar ik meen dat het verkeerd is dat de kleinen aan de grooten het voorbeeld zouden moeten geven.

Ge kunt door de duitsche overheid op eerlijke en loyale wijze een deel van uw loon ontvangen zonder u te moeten verbinden iets te doen dat tegen uwe overtuiging zou strijden en gij wilt het niet. Goed, dat moet gij weten maar ik zal mij verzetten tegen het verleenen van ondersteuning van wege de stad, maar ik weet waar het paard gebonden staat: gij zoudt willen dat de stad u zou steunen en dat gij tegelijkertijd zoudt voortgaan uwe 30 of 35 frank van het hulp- en voedingskomiteit te ontvangen voor het bestellen der broodkaarten! Maar daartegen zal ik mij verzetten.

Daarmede konden de briefdragers vertrekken en zij besloten op te houden de broodkaarten te dragen hetgeen slechts voor eenigen tijd ging. Daarop hebben een aantal briefdragers geteekend en die genieten nu ook een deel van hun loon regelmatig. Het spreekt vanzelf dat de mijnheer die deze kleine bedienden met bedreigingen had belet te tekenen zelf reeds lang had geteekend en ontvangen!

Hewel ik als postbediende niet meer te klagen heb over gebrek aan ondersteuning meen ik toch dat het onze plicht is onze ambtgenooten van de andere besturen niet in den steek te laten en mede te werken om hun hetzelfde te verschaffen dat wij hebben.

Daarom vind ik dat er zou moeten worden aangedrongen bij het gemeentebestuur van Gent en bijgeval bij de duitsche overheid — wij roepen wel hare hulp in voor de aardappelenzaak en het vleesch — om deze zaak tot een goed einde te brengen want het kan toch niet zijn dat men van den eenen kant zegt: gij ontvangt geen steun als gij niet wilt dat de duitsche overheid hem uitkeere, en van den anderen kant: gij ontvangt geen steun om iat wij niet willen dat de duitsche overheid hem zou toestaan.

Ik ben overtuigd dat al mijne beroeps-genooten van ijzerenweg en telegraaf mijne zienswijze zullen deelen en dat er onverwijld stappen kunnen worden aangewend om al de bedienden van een zelfde ministerie op gelijken voet te behandelen. In de hoop dat mijn brief er het zijne moge toe bijdragen bied ik U. Mijnheer de Opsteller, mijn dank voor de opname en mijne oprechte groeten.

Een van Gent 1.

De Vlaamsche Beweging en Frankrijk

II

Dat was nog niet voldoende:

In Mei 1903 kwam er in Brussel nog een « Ecole française » bij. Te dezer gelegenheid schreef het « Bulletin de la Chambre de Commerce française » van Brussel: « Onze wensch is, dat er een strooming van sympathie ontsta tussen Franschen en Belgen, die ons moet doen gevoelen dat België in alle geval enkel een klein Frankrijk is, in dis de Belgen er van overtuigen moet dat ons vaderland, het schoone Frankrijk, ook hun vaderland is! » Nooit werd in de « Allgemeine Deutsche Schüle » zulke taal gevoerd!

In het « Institut Richez » was de fransche geest juist dezelfde als in de « Ecole française ». In Antwerpen, waar eveneens, zooals hooger aangehaald, een dergelijke onderwijsinstelling bestond, was de « Société française de bienfaisance » voor 10,000 frank in die onderneming geïnteresseerd (volgens mededeeling van Crozier, Konsul-generaal van Frankrijk, in vergadering van den « Cercle français d'Anvers » op 14 Juli 1908).

Datechter de « Société de bienfaisance » daartoe genoegzame hulpbronnen zou

hebben bezeten, leek zeer onwaarschijnlijk; de gedurige tuschenkomst van den franschen konsul-generaal Crozier deed slom het vermoeden stijgen dat het geld vanwege de fransche regering kwam. In Juli 1908 werd kenbaar gemaakt dat in het vervolg door den Franschen minister van onderwijs, door hoogergenoemden Crozier, en door de « Alliance française » bijzondere belooningen zouden worden toegekend aan de leerlingen van het « Institut Richez » die zich het meest onderscheiden in de studie der fransche taal en letterkunde.

In Mei 1903 werd te Antwerpen door de franschgezinden en eenigszlechte Duitschers het « Théâtre des Variétés » opgericht. Alle opvoeringen waren steeds uitsluitend fransch; de bestuurder was een franschman en al de spelers aan dit tooneel verbonden waren franschen. De gemeenteraad van Antwerpen, waarin een meerderheid van franschgezinden en slechte Vlamingen zetelt (b.v. volksvertegenwoordiger Louis Franck) stemde meerdere malen voor deze franschgezinde onderneming een toelage van 25 000 frank. Meermalen genoemde konsul-gene-

Elk vrage aan ons beheer de mooie brochure van CLAUDIUS SEVERUS:

« Vlaanderen's Weezang » 0,60 fr.

332

Kleine Kronijk

Hoe men 'een sprak'...

Den 11den Maart 1869 (tus kortelings voor den oorlog van 70-71) schreef het Parijzerblad « Le Maitre diplomatique »: « Het is valsch te gelooven, dat de onzijdigheid van België zou onverenigbaar zijn met den doortocht van een Fransch leger over Belgisch grondgebied. De best-besagen rechtsgeleerden geven toe, dat de onzijdige staten den doortocht over hun gebied aan een vreemden staat mogen toestaan ».

Aan de Vlaamsche Noordzee.

Uit « Fransche » de geschiedte vijand van Vlaanderen enz » door Maurits Jossin, halen we 't volgende aan, als voorbeeld der verdrukking die onze Vlaamsche stambroeders in Fransch Vlaanderen, vanwege « la gâche Franco » lijden moeten:

« In den loop van dat jaar (1862), den 43 Augustus, werd vrouw Dolze door het Hof van Assisen van het Noorder-Departement tot levenslange dwangarbeid veroordeeld. Ze was beschuldigd van vadermoord. Ze had onveranderlijk hare onschuld staande gehouden, totdat ze ten laatste, afgemarteld door den rechter van instruktie, de tolken en de gevangenenbe-waarders, en niet het mist om het kind, waarvan ze zwanger was, te redden, schuld beled. Eenigen tijd daarna kwam de waarheid aan 't licht. Twee boeswichten werden gevat, en deze bekenden, dat zij den vader van vrouw Dolze hadden vermoord. Voor het Hof van Assisen werd in November 1862 op afdoende wijze de onschuld van vrouw Dolze bewezen. Geen harer rechters had haar echter begrepen, en het geheele gedrag was in 't Fransch behandeld, ofschoon ze, uit Hazebroek afkomstig, alleen Vlaamsch sprak ».

Aan het Vlaamsche Noord-Zee

Bijnaad.

F Te Roodebeke (Robaats) wonen 47,000, te Rijssel 48,000 « Belgen » waarvan, minstens, de drie vierden Vlamingen zijn. In het arrondissement Rijssel is de Fransche taal in achteruitgang. Het fransch latijnsch element neemt er af door de groote inwijking van Vlamingen, die meer kinderen hebben in 't algemeen, dan de fransche inwoners. Hooger opgegeven getallen dateeren van 1889. Gedurende de 26 jaren die sedertdien verlopen zijn, en de voortdurend grooter wordende uitwijking uit het verwaarloosde arme Vlaanderen, zullen die getallen zeker reeds een minimum daarsstellen voor de daar woonachtige Vlamingen (tus geen « Belgen »). Voor Rijssel wordt dit getal reeds overtroffen; er zijn daar tegenwoordig meer dan 50 000 Vlamingen, d. i. één vijfde der bevolking; voor Roodebeke is het getal ook tot rond de 50 000 gestegen, d. i. één derde der bevolking.

In die streken bestaat er echter ook een tak van de « Alliance Française » met als doel « la propagation de la langue française parmi les ouvriers belges ».

Maar weinig is noodig op dat ock daar

weer bloeien moge de zoo lang reeds van het moederland afgesplitste tak.

Fandria irredenta!

Les « ci » du « ci ».

Laatste c. i. c. s.:

« En « pendu » wordt vertaald door een: « afgehangene »; een « dormeuse » (rust stoel) wordt een « slaapster », de « mai-tresse » eener dienstmeid is hare « minnares » en... een « visionnaire » is een: verrekijker l...

« Et « philantrophie » is een « liefde gaard » en een « chaise longue » een « kraambed ».

« Een « usurier de la Reine » is een slotmaker der Koningin » en een « pois son d'or » een « goud vergilje ».

't Schijnt dat de vertalers in Havere van « un ministre » een « mossel » maken, van een « politicien » een « schumspan » en van « Monet » een « mouw vager ».

'k Weet niet of het waar is doch in elk geval is 't schandaal minder ernstig dan hier bij ons.

Wanneer die brutale « misdadigers » « afgehangen » zullen worden, God weet het, doch meer dan tijd is 't dat ernstig en onverpoosd worde gewerkt omdat er beter geen Vlaamsch gegeven worde dan dat dergelijke spottennij blijve voortduren.

Bericht aan wien het aangaat.

In Lotaringen zijn de Franschen er ten Westen van het Priesterbosch door een overval in er geslaagd een twintigtal gevangenen te maken.

PARIS, 9 Maart. (Reuter.) Avondbericht:

Op beide oevers der Maas is geschutvuur gewisseld.

Tusschenpoozend geschutvuur in Woivre. Na een gevecht met handgranaten hebben we in den boven-Elzas een loopgraaf genomen.

Onze artillerie heeft in Vlaanderen en Champagne de vijandelijke stellingen besloten.

Engelsch ambtelijk bericht.

LONDEN, 10 maart. — Vannacht hebben we een zwakke aanval bij de Hohenzollern redene afgeslagen.

Vandaag heeft de vijand bij Givenchy een mijn doen springen, maar geen infanterieaanval gedaan.

Bij Yperen is de artillerie aan beide kanten erg in de weer geweest.

Oostelijk krijgsveld

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIN, 10 Maart. — Geene belangrijke gebeurtenissen.

Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijk bericht.

WEENEN, 10 Maart. — Niets nieuws

Russisch ambtelijk bericht.

PETERSEURG, 10 Maart. — Een sterke Duitse kolonne poogde bij het slot Kokenhasen, ten oosten van Friedrichstadt, de Duna over te steken. Zij werd door ons vuur gedwongen terug te keeren. Ten noordwesten van Jakobstadt beschoot de Duitse artillerie onze schuilplaatsen.

De zware vijandelijke artillerie beschoot het dorp Livenhof en de spoorwegaans van Zarad en Nizal (aan de Duna ten zuiden van Livenhof).

Bij Iluxt vernielden onze verkenners een vijandelijke post en maakten gevangenen. Ten noordwesten van de spoorweg sate O yca (41 km. ten noordwesten van Rowno) drongen onze verkenners in volen dag in een vijandelijke loopgraaf. Aan de boven lkwajog onze artillerie een sterke vijandelijke afdeeling uit, en terwijl zij te gen onze loopgraven oprukte in Galicij bij Cebrow (21 km. ten noordwesten van Tarnopol) ging de vijand ondersteunt door geschutvuur tot een nachtelijken aanval over, die door ons infanterievuur afgeslagen werd. Wij maakten gevangenen.

Italiaansch krijgsveld

Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijk berichten.

WEENEN, 10 Maart. — Aan het kustfront onderhield het Italiaansche geschut op enkele plaatsen een zwak vuur dat alleen aan het bruggenhoofd van Tolmein

sterker was. In Karinthie en Tirol was de bedrijvigheid nog steeds gering. Na onderzoek werd vastgesteld dat de Italianen deze maal in het gebied van Rombon gasbommen gebruikten.

Italiaansch ambtelijk bericht.

ROME, 10 Maart. — In de streek der hooge bergen duurt het slechte weder voort. De vijand poogt het te beruttigen in ons nadeel. Zoo verwekte hij door groote granaten te doen ontploffen het nederstorten van lawinnen op onze stellingen bij Lagazoi (in het bovendal van Traveranze) zonder (chter schade te veroorzaken. Niettegenstaande het ruwe weder en de aanvallen van den vijand houden het onze troepen het goed uit. In de laatste dagen konden zij hunne stellingen tusschen de eerste en tweede T ssa lijn eenigzins vooruit brengen.

In het midden Isonzo dal in den sektor van Zagora werden eenige vorderingen gemaakt. Gisteren besloot ons geschut het vijandelijke en nam vijandelijke arbeiders afdeelingen onder vuur.

Balkan krijgsveld

Duitsch en Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijk bericht.

BERLIN-WEENEN, 10 Maart. — Niets van betekenis.

Turksch krijgsveld

Turksch ambtelijk bericht.

KONSTANTINOPEL, 10 Maart. — Na dat de vijandelijke pogingen aan het Irakfront ten oosten van Folabie om vooruit te komen geheel mislukten nam de vijand gedurende eene geheele maand zijne toevlucht tot allerlei middelen om onze stellingen te naderen. In de laatste dagen naderde de vijand tot op 150 tot 200 meter van onze stellingen en verried door enkele teekens dat hij een grooten aanval wilde wagen. Op 8 Februari viel de vijand met zijne hoofdmacht de rechter oever van de Tigris aan.

Het gevecht duurde tot zonsondergang. Met behulp van versterkingen die hij met zijne riviervloot aanvoerde kon de vijand een deel onzer loopgraven bezetten. Dank zij eenen krachtigen tegenaanval onzer reserves werd de vijand er onmiddellijk uit verdreven en werd hij in zijne oostellingen teruggedrongen. In de loopgraven liet de vijand 2000 dooden en eene groote massa wapens en schietvoorraad achter. Onze verliezen zijn betrekkelijk klein.

Niets van belang van de overige fronten.

Ter Zee

LONDEN, 10 Maart. — De admiraliteit deelt mede, dat de vernier « Cquette » en de duikboot « 11 » aan de oostkust op mijnen liepen en zonken. 4 officieren en 21 man zijn verdronken. — Lloyd's meldt: De fransche viermaster « Ile de Havre » werd in den grond geboord. Twee leden der bemanning zijn dood.

BERLIJN, 10 Maart. — Volgens een

TELEGRAMMEN

De Oorlog

Westelijk krijgsveld

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIN 10 Maart. — Op den westoever van de Maas werden bij de zuivering van het woud Corbeau en vijandelijke veroverde loopgraven van Bathicourt zes officieren en 600 man gevangen en 44 kanonnen buit gemaakt.

Na hardnekkige gevechten ontrukten wij de Franschen het woud van Allain en de heuvelruggen ten westen van Douaumont. In Woivre schoven wij onze stellingen vooruit door de bosschen ten zuidoosten van Damloup.

De Franschen ondernamen zeer heftige aanvallen tegen ons nieuw frontten westen en ten zuiden van het dorp en van de vesting Vaux. Daarbij gelukte het de Franschen in de vesting zelf voet te vatten maar alle overige aanvallen verlopen gunstig voor ons. De vijand werd onder zware verliezen teruggeslagen.

Onze vechtvliegers schoten twee Engelsche vliegtuigen neer. Een eendekker bij Bixchoote (ten zuiden van Iperen) en een tweedekker ten noord oosten van Labassée. De inzittende van het eerste is dood.

In de maand Februari was de bedrijvigheid onzer vliegskaders bij den aanval en bij verstrekkingen en nachtelijke verkennerstochten achter het vijandelijke front beduidend grooter dan tot hiertoe het geval was.

De onderstaande tabel bewijst niet alleen op leeuw onze meerderheid in de lucht maar toont oprieuw dat de vijand niet de waarheid spreekt wanneer hij verspreidt dat onze verliezen aan vliegtuigen zoo gering zijn omdat onze vliegers zich niet achter het vijandelijke front durven wagen.

Op het Westfront bedragen de Duitsche verliezen in de maand Februari:

Na luchtgevechten en door geschutvuur	0
Vermist	6
Samen	6

De Franschen en Engelschen verloren:	
In luchtgevechten	43
Door geschutvuur	5
Door gedwongen landing in onze lijnen	2
Samen	20

Hierbij valt op te merken dat wij alleen opgeven als verloren de vijandelijke vliegtuigen die in onze handen vallen of brandend neerstorten en niet de talrijke vijandelijke vliegtuigen die bovendien achter de vijandelijke lijnen neervallen van door ons te zijn geraakt.

Fransch ambtelijk bericht.

PARIS, 10 Maart. — Bericht van Donderdagmiddag: In de Argonne heeft de Fransche artillerie de beschieting van de Duitse verbindingswegen, vooral in Oostelijk Argonne en de streek van Montfaucon en Nanville, voortgezet.

Ten Westen van de Maas hebben de Duitschers in den loop van den nacht herhaalde pogingen gedaan om hun tegen-slagen van gisteren goed te maken. Twee aanvalspogingen op het dorp Béhicourt, voorafgegaan door een geweldige voorbereiding der artillerie, zijn door afschietingen gesuit. De Franschen hebben de Duitschers belet uit de loopgraven te komen. In het Ravenbosch hebben de Duitschers tal van vergeefsche pogingen gedaan om de Franschen te verdrijven van een uitgestrekt terrein, door hen veroverd, dat zij thans bevestigen.

Ten Oosten van den Maas is de strijd gisteren tegen het eind van den dag en in den loop van den nacht in het gebied, gelegen tusschen Douaumont en het dorp Vaux, voortgezet. De Duitschers hebben met aanzienlijke strijdkrachten verscheidene aanvallen op de Fransche stellingen gedaan. Ondanks de hevigheid van het geschutvuur en de verwoedheid van de stormaanvallen der Duitschers, konden zij de Fransche linie niet aan het wankelen brengen en werden zij volkomen teruggeslagen.

In Woivre over en weer tusschenpoozende beschieting zonder infanteriegevechten.

gen nemen: maar bovendien nog visch opkopen om hem in Stockholm verder te verhandelen, en wouden zien te verkrijgen, om hout naar het buitenland uit te voeren, en bij zou schepen bouwen, zodat Karl Hålands handelszaak niet alleen de grootste zou worden in de scheeren, maar ook over heel de wereld bekend worden.

De oude moeder Lena mocht, wat hem aangiel, altijd haar stomme paar geldsukken in haar kousen en sokken verborgen houden.

Een Zondag kleeedde Karl Johann zich schoon, en roelde over naar Nådelland, waar Peter Olson woonde. Hij handelde een zaak af op het hof, zoodat hij dra Sophie aantrof.

Zoo gauw hij haar zag, ging hij bij haar, groette, en na een oogenblik praten zegde hij haar, op den man af, dat hij nu ook wist, waarom ze dien Zondag zoo gelachen had.

Sophie stond sprakeloos van verwondering. Op haar gemoed, licht vatbaar voor indrukken, en dat daarbij, zooals het zoo dikwijls bij de min-ontwikkelde standen voorkomt, een sterke neiging had in bijgeloof te vervallen, had het een diepen indruk gemaakt, dat ze juist toen ze van haar droom gesproken had, Karl Johann Håland had gezien. En, toen hij haar daarna had willen kussen, had zij het

bijna zonder tegenstand laten gebeuren, want ze had gedacht dat het toch niets helpen kon daartegen in te gaan. Het was nu toch eer maal zoo bepaald, geloofde ze, en, sedert dien Zondag had ze ook iederen keer een hartkloppen gevoeld, zoodra ze aan Karl Johann dacht.

Toen hij nu zoo vóór haar stond, en haar vertelde dat hij alles wist, ook waarom ze gelachen had, en met haar sprak over haar droom en haar meest verborgene gedachten, scheen het haar als was ze reeds in zijn macht. Een gloeiende bles lag over heel haar gelaat, en ze zag hem aan met een soort van stille verwondering, als wou ze hem betrachten en doorzien, die, door de ondoorgrondelijke bestemming van het lot, eers haar man worden zou.

« Maar wie heeft u dat dan verteld? » vroeg ze eindelijk.

Karl Johann glimachte stuw en antwoordde, dat hij het voorloopig niet zeggen wilde; maar als ze met hem tot beneden aan de brug wilde gaan, zou hij het haar vertellen.

Nu, dat wilde Sophie hoegenaamd niet. Maar, de Hemel mag weten hoe het kwam, ze volgde hem toch. En, toen ze bij de brug waren aangekomen, wilde Karl Johann het niet eer vertellen voor hij haar had gekust. Dat echter wilde ze nu eens volstrekt niet, zei ze. Maar, toen deed Karl Johann het op eigen rekening, en ver-

telde haar daarop alles van naaldje tot draadje.

Sophie meende, dat ze reeds larg de lange Anna had verdacht van babbelen. Aan de zaak viel niets meer te veranderen ook, en het ware doelloos boos te worden of zich te ergeren om zulke kleinigheden.

Een heele boel dingen hadden zich de twee, daaronder bij de brug, te vertellen. Het duurde een geslagen uur voor Karl Johann wegvaarde. Bij het afscheid nemen waren ze ook reeds zo ver, dat ze besloten hadden in 't vervolg tusschen vier oogen, mekaar enkel met je en zij aan te spreken.

Gedurende den winter zagen ze mekaar enkel wanneer er een gelegenheid toe was. Maar toen de lente kwam, en de Maart-zon scheen heet op den smeltenden sneeuw en het drijfijls, het dennenwoud nat en ongest-vrij daar stond en droppen van de slanke berkentwigen neervielen, kwam Sophie dikwijls in Jåssons winkel, inkoopende doen. 's Zondags hadden ze steeds hun bepaalde plaatsen waar ze mekaar vonden.

In het woud waren er steenen, waar de sneeuw v eggesmolten was, zoodat men er kon op zitten en elkander liefkozen, terwijl de donkere pijnboomen in het rond stonden, en schenen adem te halen omdat de winter voorbij was.

(Wordt voortgezet.)

Karl Johann

door

GUSTAF AF GEYERSTAM

(Vertaald uit het Zweedsch).

In die nieuwe bergplaatsen legde ze haar schatten, één voor één, langzaam en zacht, en als het gedaan was zette ze den koffieketel op, en maakte zich den lavenden drank gereed, om haar opgewonden gedachten tot rust te brengen.

Sedert dien dag voor moeder Lena nooit nog op bezoek, zonder te voeren de deur vast te sluiten, en met een vóórhangslot nog beter te versterken.

Maar in 't vervolg sloep ze 's nachts altijd onrustig, want immer scheen het haar als lag iemand te waken in een hoek, uitvorschend naar alle zijden, naar den steen in den oven, naar de reet in den muur, en naar het bed waarin ze lag. En wanneer ze zich oprichtte en naar dien hoek keek, scheen het haar eigen zoon te zijn, Karl Johann, die hurkte in den hoek en haar bestelen wou.

Maar in die tijd had Karl Johann aan heel wat anders te denken, als aan moeder Lena's saamschoolde centen.

Zekeren dag had hij het meisje weerge-

zien dat, op den zondagmorgen toen Sophie van den rijken Peter Olson zoo om hem gelachen had, voor in de boot had gezeten. Ze was in de winkel gekomen om zeep te koop. Zoo nam Karl Johann, terwijl hij met haar alleen was, de gelegenheid waar haar te vragen wat er dan eigenlijk met Sophie was geweest.

In den beginne wilde haar tong niet los, maar, toen Karl Johann dringerder werd, bleek het dat Sophie de nacht te voren gedroomd had, dat ze dien zondag haar toekomstende zou zien. Toen dan de boot den steiger was genaderd, en de meisjes daar een man zag, waren ze begonnen Sophie te plagen, en zegde dat haar brudegom daar stond; en het was daarom dat ze alle zoo gelachen hadden, en Sophie wel het meest van al.

Nooit hadde Karl Johann zoo iets kunnen denken in ernst; maar, hoe meer hij er over nadacht, hoe natuurlijker het hem voorkwam, dat God de Heer, die hem geholpen had boekhouder te worden, hem ook helpen zou Sophie voor vrouw te krijgen.

Hij voelde een draaijs in den kop bij dit gedacht.

Mocht dat werkelijkheid worden, dan zou hij ergens in een andere streek van de scheeren, waar tot dan nog geen handelszaak lag, een eigen warenhuis openen; maar daarmee alleen zou hij geen genoeg

statistiek der P-terburgsche firma's be-
droeg het verlies der russische handels-
marine tusschen 18 Febr. 1915 en 20 Febr.
1916, 56 vaartuigen van verschillende

grootte. Door torpedo's werden er 23
vernietigd, de andere schepen zijn op
mijnen gelopen of door storm gezonken.

Voedingskwestie

De Aardappeldienst te Gent

Waarom Katholieke ophefing
en niet sprekende ombekwaamheid
of moedwillige stijfhoofdigheid van
het Gentische Gemeentebestuur?

Het is onnoodig een lang verslag op te
stellen om aan elk een die dit artikel lezen
zal de treurige en om wraakroepende toe-
standen onder het licht te brengen waar-
door de Gentische bevolking en vooral de
noodlijdende werkeloze arbeidersbevol-
king getroffen is door het gebrek aan aard-
appelen.

Het is treurig enerzijds omdat dit voor-
vallen moet juist op het oogenblik waarop
een reeds zeer scherpe, ja, al te scherpe
broodrantsoenering is ingevoerd die de
bevolking beperkt in het vrije gebruik
van een der hoofdlevensmiddelen, ander-
zijds omdat de mangel, het gemis waar-
onder het volk thans lijdt zich voordoet
aan een vrucht wier voortbrengst in het
landbouwgebied van Vlaanderen anders-
zins ruimschoots voldoende is om het
Vlaamsche volk te onderhouden, ja zelfs
overvloediger is, daar in normale tijden
uitvoer mogelijk is.

De toestand is wraakroepend omdat hij
voor het grootste deel veroorzaakt is door
ofwel ongeloflijke onbekwaamheid in het
besturen, ofwel het gevolg is van moedwil,
of gevoelens van misopgevatte vaderlands-
heide van wege diegenen die de teugels
van ons stedelijke bestuur in handen heb-
ben. Dat willen we in hetgeen volgt pogen
te bewijzen.

In den beginne, toen de aardappelenkris-
is zich deed gevoelen en de bevolking
ging besef dat er sulaan gebrek aan uit-
zoo onontbeerlijke voedsel glog ontstaan,
toen was het algemeen gedaan onder het
volk verspreid dat er wezenlijk te kort
aan aardappelen was, en zooals dat met
veel andere zaken het geval was tot hier-
toe, vond het gewone onder het vervolde
volk ingang als zou het aardappelgebrek
voortkomen door de vele opvoeringen of
opvoeringen gedaan door de Duitsche
overheid.

Wij zijn echter in staat hiertegen met
cijfers in te gaan, en om aan te toonen dat
alle verdachtmakingen van dien aard in
strijd zijn met de waarheid, willen we
aanvoeren dat 150 ton aardappelen door
de Duitsche overheid naar West-Duitsch-
land werden vervoerd terwijl 5500 ton
naar Frankrijk werden gestuurd. De ge-
middelde aardappelopst van het Generaal-
gouvernement bedraagt 6-700 000
ton, zodat er circa 1 691 000 ton aardap-
pelen ter beschikking der Duitse
bevolking van het G-vernementsgebied

(stappen inbegrepen) gebleven zijn.

Men vraagt zich af, nadat men aldus in
kennis is gebracht met de officiële ge-
gevens, waar gaat sch de voorraad aard-
appelen verborgen blijft.

Men lei het vroeger maar alles op den
rug der Duitschers, nu echter begint dit
gedacht hoe langer hoe min aanhangers te
vinden omdat de bevolking met den dag
de steeds vaster wordende overtuiging
krigt dat wij door ons eigen volk, ook in
zake aardappelenverkoop, uit- buit wor-
den en dat er slechts een flink onderzoek
bij de landelijke bevolking in te stellen is
om onmiddellijk gansche voorraden aard-
appelen te doen ontdekken.

Er blijkt dus uit het verloop der zaak
dat eenvoudig de landbouwers een onder-
ling akkoord schijnen gesloten te hebben
om de aardappelen af te zetten aan de
hoogst mogelijke prijzen en dat zij aan deze
overeenkomst stipt ge- trouw blijven. Iede-
der zal wel van de geruchten gehoord
hebben dat de aardappelen twintig, tot
vijf en twintig frank per 100 k. zouden
gaan, hegeen, ronduit gesproken, voor
een produkt van inlandschen akkerbouw,
ongehoord overdreven is.

Toen is de Duitsche overheid opgetreden
en heeft een hoogste prijs van 12 fr. per
100 kilos, bij voortverkoop, 10 fr. per
100 kilos voor groothandel vastgesteld.

Nog altijd houden de boeren stijfhoedig
aan hun besluit vast. Weinig of geene
aardappelen zijn te koop.

Een eerste, nadat de heele bevolking van
Gent bijna met honger is bedreigd, eerst
dan denkt het Gentisch gemeentebestuur
te moeten handelen.

Tot wat heeft het optreden der gemeen-
teoverheid geleid? Tot welk, bijna niets
zelfs, want de aardappelrantsoenering
der bevolking is jammerlijk, betreuren-
waard. En niet alleen is er gebrek, trots
de inmen ing des bestuurs, maar nu gaat
men zelfs nog de prijs tot 14 fr. per
100 kilos brengen en zullen we eerlang
aardappelen kopen uit Holland aan na-
tuurlijk nog hooger prijzen!

Het weekblad *Landbouwers* drukt
dienszeggende een verslag over van de
zitting gehouden in het *Landbouwershuis*
te Gent, zitting waarin de volksvertegen-
woordiger, heer Maenhout, volgende zeer
ernstige beschouwingen neerlegde:

«Nu staan de prijzen der aardap-
pelen in Gent reeds aan 14 fr. Al wat
wij dienszeggende vroeger zegden,
heeft zich verwezenlijkt. Hadde men
vroeger den prijs der aardappelen
wat hooger gesteld, blijv. aan 12 fr.,
er zou meer voorraad geweest zijn,
en dan zou men er niet zooveel, en
een derde duurder, uit Hol- and moe-
ten afwachten. In het Walenland
worden reeds maatregelen genomen

voor den komenden oogst. — De
gemeentebesturen maken van nu af
kontrakten met de landbouwers aan
een bepaalden prijs voor bepaalde
hoeveelheden. Hadden de steden
reeds van verleden jaar dergelijke
maatregelen kunnen nemen, hun be-
volking zou nu ongetwijfeld min over
aardappelgebrek hebben te klagen.»

Deze zienswijze is oig- duktig maar
al te waar. En onze lezers die weten dat
wij boven alle enge, kleinsteedsche poli-
tiek willen verheven zijn en dat wij niet
moedwillig tegen alle gezond verstand in
willen druischen omdat wij geen zetels
hier noch daar te winnen noch te ver-
liezen hebben, onze lezers zullen dan ook
goedkeuren dat wij even nagaan op welke
tegenkanting een «waarheid» in de
wereld gestuurd, zooal stult en hoe men
tracht ze in de politieke wereld te bevil-
len, om tevens vast te stellen in hoeverre
des heeren Maenhout's gezegde grond
houdt en meteen de houding van het
Gemeentebestuur te belichten.

(Wordt voortgezet)

Verdere Telegrammen

FRANKRIJK

WEENEN, 10 Maart. — Een bericht-
gever der «Neue Freie Presse» meldt
uit Amsterdam: In het Palais Bourbon
heeft de minister van Oorlog Gallieni in
een zitting van de legerkommissie de
volgende verklaring gedaan over de fran-
sche verliezen tot op 1 October 1915:
800,000 dooden, 1,400 000 gewonden,
hiervan 400,000 zwaar gewonden, 300,000
vermist, waaronder alle gevangenen
moeten gerekend worden. De franse
verliezen bedroegen dus in 't geheel
2,500,000 man, terwijl de Engelschen
slechts 600,000 man aan dooden, gewon-
den en gevangenen geofferd hebben.

De mededeelingen van den minister
van oorlog zullen een allerpijnlijksten
indruk gemaakt hebben.

ROTTERDAM, 10 Maart. — Volgens
het Petit Journal is in den Franschen
ministerraad officieus medegedeeld, dat
generaal Gallieni, wiens gezondheidsto-
estand den laatsten tijd te wenschen over-
laet, op het punt staat als minister van
oorlog af te treden.

Het blad, welks leider senator en oul-
muis er Pichon wel juist zal zijn inge-
licht, voegt er bij dat de opvolger van
Gallieni ongetwijfeld een niet militair
politicus zal zijn.

Een bericht in de *Matin*, dat generaal
Lyauté, de commissaris-generaal in
Makro, die Donderdag naar de kolonie
zou terugkeeren, op verzoek van de re-
gering te Parijs is gebleven, doet even-
wel vermoeden dat hij zal worden aange-
zocht om als minister van oorlog op te
treden.

ENGELAND

AMSTERDAM, 10 Maart. — In het
«Handelsblad» wordt gemeld; dat de

effekten-verzendingen der Nederlandse
post door de Engelschen in beslag ge-
nomen zijn; volgens telegrammen uit
New York is er slechts een deel der aan-
gekondigde effekten aangekomen, doch
zijn er ook koepers van zuiver Hollandsch
bezit die achtergehouden worden; de
engelsche ambtenaars hebben een mede-
deeling naar Holland laten zenden dat al
de achtergehouden effekten voor het
prijzengerecht zullen komen.

Buitenland

Duitschland

In de «Nieuwe Courant» lezen wij een
artikel van den bijzonderen medewerker
voor krijgskunde dat de toestanden om
Verdun te veroveren en zich met het
gewonnen terrein tevreden zal stellen,
blijkt uit alles, dat dit niet het geval is.
Gestadig verbeteren de Duitschers hun stel-
lingen; batterij na batterij neemt nieuwe
posities in. Onmiddellijk achter de vuur-
linie wordt een spoorweg aangelegd om
het zware geschut en allerlei voorraden
aan te voeren en de gewonden naar de
hospitelen te brengen. Bergen munition
van alle kalibers liggen achter het front op-
gestapeld en het maakt den indruk, dat de
Duitschers methodisch en zorgvuldig voor-
werken.

Voor het eerst sinds het begin van den
strijd bij Verdun zijn buitelandsehe cor-
respondenten tot een bezoek aan de vuur-
linie toegelaten. In Metz werden ze opge-
waacht door een majoor van het groote
hoofdkwartier en met automobielen naar
Etain gebracht, waar zij onder geleide
kwamen van een kapitein van den staf.
Zij kwamen op een K. M. afstand van
het fort Douaumont en dicht bij de Fran-
sche stelling op een hoek van het dorp
Douaumont, dat in Duitsche handen is.

De strijd is beter te hooren dan te zien.
Achter de vuurlinie trekken lange colonnes
met voorraden en munition langs de wegen
der Woëvre-vlakte. Nooit zag men zooveel
geschut bij elkaar als op dit stuk front.
Hier zijn het goed verborgen kanonnen,
daar ziet men een batterij op open terrein,
als om de Franse vlieger te tarten. Iets
verder staan onder hooge boome twee lange
belegeringskanonnen opgesteld om het
fort de Vaux te beschieten. In een kleine
laagte staat een houwer batterij en daar-
achter een batterij mortieren. Aan weers-
kanten van den weg staat een lange rij
veldgeschut opgesteld. In een bosch zitten
de waarnemers in gaten in den grond en
komen er zelfs niet met hun hoofden uit.
Daar voor hen en zichtbaar door middel
van hun kijkers ligt het dorp Douaumont,
nu een ruïne.

Aan den anderen kant is het fort van
dien naam, op den hoogsten heuvel ten N.
van Verdun en dus alleen reeds als waar-
nemingspunt voor de artillerie van groote
beteekenis voor de bezetters. De Duitschers
namen dit fort in de mist en nadat hun
artillerie de stelling uren had geschoten.
Drieduizend man van het 21ste Branden-

burgsche regiment stormden vooruit en op
hetzelfde oogenblik werd het geschut ge-
richt op het terrein achter en naast het
fort om te beletten, dat versterkingen zou-
den komen. De Duitschers ontmoetten
slechts weinig tegenstand. Het fort is nu
zoo versterkt, dat het onwaarschijnlijk is,
dat de Franschen het zullen heroveren.

Volgens het zeggen van officieren op
het slagveld, zijn de Duitsche verliezen
door de Franschen sterk overdreven. Ze
waren betrekkelijk gering, omdat de arti-
lerie zoo krachtig de infanterie aanvallen
had voorbereid en gestand. Men is van
meening, dat Verdun — ondanks de groote
moeilijkheden — kan worden genomen,
als de generale staf dit wenscht. Er zijn
aanwijzingen voor een stelselmatige voor-
bereiding op dit punt.

Hoewel den journalisten een verblijf
van eenige dagen op het slagveld was
toegestaan, moesten ze weer terug naar
Berlijn, waarschijnlijk omdat troepenbe-
wegingen dit noodzakelijk maakten.

Ergeland

Naar aanleiding van de herbaside
klachten en besprekingen over de Eng-
sche vloot en hare bekende werkloosheid
heeft in het Legerhuis een zeer levendig
debat plaats gegrepen waaraan onder
anderen minister Balfour, eerste lord der
admiraliteit en den vorigen eersten lord
en tegenwoordige kolonel Churchill deel
namen.

Balfour die een wijsgeer en een optimist
is bracht het huis in een uiterst aan-
gename stemming door zijn optimisme en
door de zekeren toon met welke hij
over de werking van de vloot sprak. Ook
werd hij door het huis herhaaldelijk
toegejuicht zodat hij de avonturen van de
dunsche Moewe in het belachelijke had
pogen te trekken.

Als een ijzige sneeuwbul in een
bloeiende rozengeerde viel een rede van
kolonel Churchill den afgevaardigden op
het lijf. Deze oud-minister van Marine, die
thans aan het front dient, wekte eenige
sensatie door de verklaringen dat het
program van aanbouw voor de vloot,
hetwelk door hem en lord Fisher was
opgemaakt, niet geheel en al was gevolgd.

Hij verklaarde, dat het ernstigste, waar-
aan men te denken had, was te doen
zooals Duitschland tot dusverre gedaan
heeft, daar men erop rekenen kan, dat
ginds ook thans nog alle krachten worden
ingespannen om zoo spoedig mogelijk
sonen af te werken. Dat was van Churchill
nog zoo dom niet opgemerkt! Doch de
afgevaardigden wilden dit niet gezegd
hebben — vooral niet door Churchill.

En de unionist Bellairs, alsmede admi-
raal Sir M.ux hielden den oud-minister
in scherp redevoeringen. De laatste zeide,
op Churchill's carrière zinspelende, zoo iets
van twaalf ambachten en dertien ongeluk-
ken... Hij wenschte hem succes toe in
Frankrijk en verklaarde — onder gesch
van de volksvertegenwoordigers te hopen,
dat Churchill daar zoo blijven.

Men heeft uit den mond der Britsche
ministers en van vreemdelingen, behoo-

Duitschland en Engeland

Dezer dagen viel ons het Brusselsch
blad *Le Courrier de la Banque* te de
Banque, van Vrijdag 24 Juni 1914
in handen, met onder bovenstaande
hoofding, een artikel van den geken-
den Louis MAGNÉ, die men stellig
niet van Duitschegezindheid zal ver-
denken.

«De Europeesche Markten richten zich
op, de eene tegen de andere, in afwachting
dat, van het te kalmeeren waarschijnlijk,
van over zee het signaal komt.

Hoe het zij, wij weten stellig dat twee
groepen van Europeeschenamb- met hunne
satellieten zich wederkeerig aankijken als
porcelaine honden, tot op den dag dat zij
er zullen kunnen op lossaan... wat ge-
heel zeker veel zal bijdragen tot ontwik-
keling der beschaving en de vermeerde-
ring van den algemeenen rijkdom.

Het vooruitzicht in niet geheel aanlok-
kelijk, maar men moet niettemin de
bijzondere verschijnselen van dezen strijd
in oogenschouw nemen, want zij zijn
uiterst belangrijk, zooals zij ons bloot
gelegd worden in een studie van M. den

Dr Frits Diepenhorst, want het dient tot
niets den kop in het zand te steken als de
struisvogel.

Beter is het 't gevaar dapper in d'ogen
te zien... als bestond het maar op papier.

II

We zullen dus eens kort onderzoeken
wat M. Frits Diepenhorst ons zegt: Het is
in meelij opdocht, zeer belangrijk.

Tot op het einde der verleden eeuw
twijfelde de Engelsehandel niet aan zijn
verpletterd overwicht. De rijkdom van
het land klonk zonder ophouden. «Gheel
de wereld wordt spoedig Engelsch», kon
Charles Dike met veel hoogmoed schrijven
in zijn werk: «Groter Engeland». Het
was te Londen dat men de zaken samen-
bracht en men de kapitalen kwam zoeken.

Van daar het volstrekte vertrouwen
der Engelschen in hunne macht en in
hunne neiging anderen te doen werken
voor hun prijs, en zelf niet anders meer
te worden dan renteniers.

Van omhoog tot omlaag, op geheel de
economische Engelse ladder, nam men
de zelfde neiging waar, in de zeden, door
de wet, overal verminderde de eigenlijke
arbeid. De «week-end» strekte zich uit
van den Vrijdagavond tot den Dinsdag
morgend.

Wat deed integendeel Duitschland op
het einde der verleden eeuw?

Het landbouwend Duitschland maakte
plaats voor een nijverheids en handels
staat, maar zonder daarom den landbouw
te verwaarloosen, terwijl Engeland als
landbouwstaat met meer meetelt. Maar,
al oewel de Duitsche landbouwvoort-
brengt zeer belangrijk is, is zij niet van
aard Engeland te verontrusten. De ont-
wikkeling van den Duitschen handel en
nijverheid, vooral sedert de stichting van
het Keizerrijk, heeft door zijn buitenge-
wone verhoudingen, een geheele reeks
van economische vraagstukken opgewor-
pen, waarvan de oplossing volgens som-
migen, niet op vredelievende wijze kan
gevonden worden.

Laat ons zien.

Van 1840 tot 1910 verhoogde de kolen-
voortbrengst in Engeland met 31 p. h.
terwijl deze zelfde voortbrengst in Duitsch-
land steeg met 120 p. h.

Wij willen niet spreken van den kolen
voorraad. De berekeningen daarover zijn
in tegenstrijd.

Overigens, de toekomst daarvan is
nog te verre verwijderd om ons nu reeds
zorg te baren, ook kunnen andere bronnen
van werkkraacht wellicht een tegenwicht
vormen voor zijne verminderde kolen
voortbrengst.

Het blijft niettemin een feit, dat de
buitengewone kraacht op dit gebied door

Duitschland ontwikkeld, het bijna op het
zelfde peil gebracht heeft van Engeland.

In zake metaalnijverheid echter, heeft
Duitschland sinds lang zijne mededinger
overtroffen. In 1912 heeft men in Duitsch-
land 75 p. h. meer glijstijzer voortgebracht
dan in Engeland, en de verhouding van
het staal is van 7 tot 3, terwijl Duitschland
ook nog de eerste plaats inneemt voor de
voortbrengst van zink en zesmaal zooveel
lood voortbrengt als Engeland.

De Engelsch-Duitsche mededinging op de
wereldmarkt is de grond van alle Engelse-
Duitsche vraagstukken, en het is verwon-
derlijk, zegt Dr Frits Diepenhorst niet
zonder ironie dat zij zooveel tijd noodig
gehad hebben om zich van dezen staat van
zaken rekenschap te geven.

Eludelijk merkte men het op. Bijzondere
wetten, onderzoeken, boeken kwamen
voor den dag, allen strekkende om de
oorzaken van den achteruitgang te doen
kennen en de schade in te halen.

Maar, er kwam hoe langer hoe meer aan
het licht; eertijds trok zien alle bedrijvig-
heit in zake van internationale betalingen
te Londen samen. De wisselkoers van
Londen had een buitengewone belang-
rijkheid en Engeland trok er buitengewone
bijdragen van.

Nu, van af 1894, heeft dezen toestand
zich ook gevoelig gewijzigd:

Duitsche banken werden over zee ge-

sticht, en welhaast verwierf de Duitsche
wissel een belangrijke plaats bijna even
groot als de Engelse, zoodat tegenwoor-
dig in bijna alle landen der wereld de
Duitsche wissels kunnen gesompt of in
betaling kunnen gegeven worden, de
Duitsche banken te Londen hebben overig-
ens veel bijgedragen om den Duitschen
wissel deze wereldwaarde te verzekeren.
En hier past een zeer typische opmerking.

De Londersche bankhuizen die het stel-
sel hebben georganiseerd die aan de wis-
sel op Londen zijne wereldwaarde heeft
gegeven, zijn bijna allen van Duitschen
oorsprong als de banken Barings, Rothschild,
Hutts, Schröder, Filling en Goschen.

De zonen van het tegenwoordige Duitsch-
land doen een doelmatige mededinging
aan de Duitschers van een voorgaande
geslacht, die hunne nationaliteit verloren
en Engelschen geworden zijn. Honderd
jaren geleden hebben de Duitsche finan-
ciers het centrum der internationale beta-
lingen van Amsterdam naar Londen ver-
legde, en het zijn weder Duitschers, die
ten koste van Engeland, naar hun land de
grootte operaties van betalingen doen
terugkeeren.

In 1870, voerde Duitschland voor 2,057
miljoen mark minder uit dan Engeland;
in 1912 was het verschil slechts nog van
1,054 miljoen mark.

(Wordt voortgezet).

rende tot de met Engeland verbondene naties over de organisatie en de macht van Engeland's vloot wonderen hooren vertellen. Daarvan gezien heeft de wereld tot dusverre nog zoo weinig! Het wachten is op een grooten zeeslag, waarbij het dan den Duitschen duikboten en luchtschepen aan doelen en trefansen niet zal ontbreken...

Uit ons zwart boekken

De duizende Fransche geestelijken die hier zijn neergestreken na de uitdrijving uit Frankrijk hebben in ons land eene ongelooftelijke frantsche propaganda gemaakt. In 1903 werden de leerlingen van het meisjesspionnaat « Les dames de Rousbruges » te Ieperen verplicht op al hunne schoolboeken en huiswerken de spreuk te plaatsen: Tout pour la France (alles voor Frankrijk).

Stadsnieuws

KLEINE AANKONDIGINGEN

Van 1 tot 5 regels . . . fr. 0.50
Elke regel meer 0,10
(333)

Tuinschouderwijs. — Morgen Zondag, om 10 1/2 ure, 12^e les over groententeelt, door leeraar O. Burvenich, in den Kruituin, Ledegansstraat. Om 11 1/2 ure, 11^e les over bloementele, door leeraar Van Reekhaute.

Tentoonstelling voor Kunstisraadsjes. — Afschaling der voorwerpen: Koopers, Zaterdag 11, A tot en met M; Maandag 13, N tot Z. Tentoonstellers, Dinsdag 14, van 4 tot 200; Woensdag 15, van 201 tot het einde iedere dag van 4 tot 4 en van 3 tot 7 ure. Het is noodig de ontvangstbewijzen mede te brengen. Niet afgehaalde voorwerpen worden bewaard aan 40 centiem per

dagen voorwerp.

Tentoonst. lingsaal Tactis. — Groep Coddron-De Saenger-Tremolie Van Belle. Kuisscatalogus n° 089 wit de « Sneldoorboorden », van Rod. De Saenger. Af te halen den Vrijdag, van 3 tot 4 ure, Oude Violettenlei, 16.

Onze Leestafel geeft « Bloemengraf » van Aug. Sateijers. Prijs 40 cim.

Voor de beenhouders. — De burgemeesters werden bijeengeroepen, dit om mededeeling te hooren van den genomen besluiten nopens het leveren van de beesten. Waarschijnlijk zullen de gemeenten verplicht worden zooveel beesten te leveren aan zulken prijs. De bezetting zou dan de beesten op de markt aan de beenhouders voortverkoopt. In andere Kommandanturen is het reeds zoo.

Vleeschmeel zal door de Duitschers ter beschikking gesteld worden, aan 60 fr. de 100 kilo. Het bevat 46 % eiwit en 43 % vet. 't Is zeer goed voor de boenders, om het eierleggen te bevooroordeelen, en voor 't vetten der verkers.

Nederlandsch Tooneel van Gent. — Zondag 12 Maart, om 7 ure, derde « pvoering van « De Belasting op de Jongmans », Gentsch blijspel in drie bedrijven en vier tafereelen, van H. Van Seymoutier.

Schouwburg Pathé (Gentsche Symphonische Kuisthring). — Zondag 12 Maart, om 3 1/2 ure 's avonds, Symphonische Concerten met de welwillende medewerking van Mre Paula Mulder (violiniste) en de heer Geo Dupon (baryton).

Gemengd Nieuws

Antwerpen

Antwerpen. — **Lessen van hoefmederij.** — De jongens die verlangen de kosteloze lessen van hoefmederij bij te wonen, zijn verzocht zich vóór 15 Maart aan te geven bij den heer G. Faes, veearts, 29 Leopoldstraat, te Bergerhout.

De botercrisis. — Deze week heeft onze leverancier ons 7 fr. 50 per kilo ge-

vraagd. Het is, zegt hij, de prijs die hem aangeboden werd door de opkoopters waarover we reeds vroeger spraken en die hem en de andere boeren voortgaan wekelijks te bezoeken en tegen komptant geld al de boter medenemen, die men hun wil afstaan. Onze leverancier heeft zorg gehad ons te verwittigen dat we nog niet aan het einde zijn van de verhooging. Daarbij, wanneer we aan het einde zullen zijn, zal er geen boter meer te verkrijgen zijn.

Zooals onze bevindingen der vorige weken het ons moesten doen voorzien heeft onze leverancier niet toegestaan ons de minste vermindering te doen op den prijs, dien hij ons oplegt voor de levering zijner boter. Hij wil wel, voor de laatste maal voorzeker, toestaan ons de boter aan 7 fr. 50 te doen betalen. Want, zegt hij, meer dan ooit verkoopen we ten huize aan den hoogsten prijs. Men laat ons hooren dat men er nog boven gaan zal.

— En de verordeningen, zeggen we, laten deze U onverschillig?

— De verordeningen? Men moet denken dat ze niet voor ons zijn, daar niemand er iets tegen te stribbelen vindt dat men ons de koopwaar afkoopt aan den vollen prijs. Onze boeren zouden liever de boter gebruiken om de assen hunner wagens te smeren dan haar aan een lagen prijs af te staan (sic).

Burgerlijke stand

GENT. — Geboorteaang. van 6-7-8 Maart. — Melanie Van Hulle, Kl. Dock, 264. — Paula Baert, Vredestraat, 46. — Alfons Thys, Pallinghuizen, 83. — Julius 'T Jampens, Phoenixstraat, 138. — Maria De Groote, Plottersgracht, 6. — Karel Gyselynk, Rooigemlaan, 258. — Magdalena Criel, Boomstraat, 234. — Juliana De Bruyne, Hortensiastraat, 119. — Jozef Roels, Plottersgracht, 37. — Elza Weytens, Meerschstraat, 222. — August Bernaeghe, Van Hulthem, straat, 33. — Leonia Van Bragt, Rozierstr., 73. — Irma Verecken, Windmolenstr., 35. — Jenny Vander Moten, Zonnebloemstr., 14/1. — Yvonne De Ceukeller, Mimosastraat, 13. — 2 onw. Overlijden van 8 Maart. — Elisa Vanden Thoren, 52 j., z. b., echlg. Horp, Gerststr., 89. — Isidoor Van Rie, 48 j., kloosterling, Strop-

straat, 127. — Eugénie Vercauter, 82 j., z. b., wed. G. Gysels, Stoppelbergstraat, 1. — Karel Scherrens, 64 j., beenhoudw., Keizer Karelstr., 7. — Rosalie Breyens, 89 j., z. b., wed. Pieter Hublé, St-Antoniuskaai, 19. — Louis De Moerloose, 25 j., behanger, Kouter, 30. — Rosaile Vandenbosche, 71 j., z. b., wed. Van Hae, Papestraat, 9.

Overlijden van 9 Maart. — Clementine Van Rassem, 13 j., Ambelstraat, 19. — Rubrecht Janssens, 25 j., steenkapper, Schallestr., 39. — Viktor Van Oppens, 59 j., leurdar, St-Nikolaas (Waes).

Huwelijken van 8 Maart. — Frans Alleene, loodgieter, Bruggesteenvweg, 430, met Jeanne Van Geersom, fab., Berouwstraat, 157. — Julien Baeyens, m-rmerbew., Ledeborg, met Florence Impa, naaister, Ottergemsteenvweg, 77. — Albert Becu, metser, Rasphuisstraat, 115, met Elvira Brussel, fab., Groendr., 41. — Alfons Crispyn, machinist, Visscherij, 165, met Maria De Backer, dienstmeid, St-Catharinastraat, 22. — Maurice De Clercq, bedienr., Maria-Theresiastraat, 34, met Celina Looijens, z. b., Wondelgemstraat, 93. — Maurice Girez, ijzergietr., Mouschenstraat, 116, met Gabriëlle Vandebosche, fab., Ottergemsteenv., 66. — Georges Hoste, koffijhuisbedr., Kasteelstraat, 7, met Helena Rossel, z. b., Craslei, 14. — Jan Jooris, metserdiender, Meibloemstraat, 83/2, met Elisa Rau, fab., Meibloemstraat, 55. — Emiel Meuleman, houtbew., Muinkbrugstraat, 18, met Germaine Cardinael, ab., Zwijnaerdesteenvweg, 51.

Karel Quickenborne, fab., Rijnholvaan, 142, met Germaine Roose, id., St-Amandsberg. — Gustaaf Raels, dagl., Meulestedeenvweg, 427, met Hortense Verheuge, naaister, Onderbergen, 7. — Jozef Rogiest, fab., Berouwstraat, 186, met Jozefiene Bast, id., Sasportstraat, 88. — Jozef Van den Bremt, leurdar, Fabriekplaats, 34, met Marie Dewilde, handell., Koophandelsplaats 1. — Jozef Vanderhaeghen, schrijnw., Herfstr., 21, met Marie Van Acker, herb., Molenaarstraat, 99. — Jan Verdonck, kuiper, Heuvelstraat, 46, met Marie Dierckx, z. b., Kortrijkscchestraat, 279. — Gaston De Smet, timmerman, Fuschislastraat, 1, met Marie Bosme, z. b., Gendbrugge.

Echtscheiding van 8 Maart. — Charles Impa, behanger, Godshuizenlaan, 27, en Palmyre Bracke, naaister, Zondernaamstr., 55. — Evarist De Mulder, behanger, Lange Kazernenstraat, 101, en Elvire De Bosschere, fab., Lange Kazernenstraat, 31.

BRUGGE. — Geboorten. — René Pelijt, Kruispoort. — Cyriel De Clerck, Dudzeelscheenvweg. — Jan Vanden Abele, Simon Stevinplaats. — Jacob Aillaume, Steenstraat. — Marie Noteboom, Peterselles'raat. — Albert Callebout, Rolweg. — René Casier, Roopeerdstraat. — Lucien Carpels, Rijke Pindersstraat. — Bertha Serlet, Ploegstraat. — Albert Van Brabant, Sint-Jan-in-de-Meersch. — Alfons en Marie Vosté, Kastanjenboomstraat. — Marie Carbourg, Werk-

huusstraat. — Jozef en Leopold De Keersgieter, Tramstr. — Julien Vyncke, Genthof. — Albert Vrielynck, Ganzenstraat. — Magdalena De Clerck, Kerklaanstraat.

Overlijden van 20 Februari. — Appollin de Tournay, 63 j., z. b., echlg. F. Hilda Schouffre, Bouveriestraat. — Pieter De Coster, 32 j., koopman, echlg. Marie Dacrans, Fort-Lapin. — Christina Vermeersch, 64 j., z. b., Ste-Clarastr. — Pieter Demon, 67 j., dienstknecht, Marias'raat.

Overlijden van 21 Februari. — Albert Jonette, 44 j., z. b., Bouveriestraat. — Alfons Innegraeve, 17 j., z. b., Marias'raat. — Lucie Devos, 4 j., Marias'raat. — Lydie De Bruycker, 9 j., Marias'raat. — Marie Vernelle 61 j., dienstmeid, Marias'raat.

Overlijden van 22 Febr. — Hendrik Rotsaert, 28 j., werkm., Marias'raat. — Marie Piasschaert, 63 j., rentenierster, Komvest. — Elisabeth Huys, 5 m., Ballstraat.

Overlijden van 23 Februari. — Pieter Van den Plassche, 77 j., metser, wed. Leonie Standaert, Balsemboomstraat. — Irena Millem, 20 m., Scharesstraat. — Marie Beyaert, 70 j., rentenierster, Wulfhagestraat. — Marie Van Hulle, 53 j., huishoudster, echlg. Jozef Costenoble, Peerdestraat. — Jérome Saeyns, 58 j., voerman, echlg. Rosalie De Caluwé, Smedestraat. — Hendrik Lahouter, 81 j., z. b., wed. Joanna Hubrecht, St-Catharinastraat. — Alfons Gilielids, 82 j., grondeigenaar, Nieuwe Gentweg.

Overlijden van 24 en 25 Februari. — Isidore Dumoulin, 70 j., z. b., echlg. Leopoldine Zoë, Bouveriestraat. — Gustaaf De Vooght, 6 j., Kl. Hoedenmakersstraat. — Hortense Renson, 77 j., z. b., Gasthuisstraat. — Jozef Gussé, 63 j., z. b., Jacobinessenstraat. — Albert De Buyser, 1 dag, Kreupelenstraat. — August Teirlinck, 47 jaar, werkm., echlg. Marie De Wulf, Marias'raat.

Overlijden van 26 Febr. — Gabele Blomme, 90 j., z. b., wed. Huberine De Busscher, Hoostraat. — Hilda Verhecke, 14 m., Marias'raat. — Karel Ruygys, 71 j., z. b., Jacobinessenstr.

Overlijden van 26 Februari. — Augusta Beenssaert, 41 j., z. b., echlg. Sidonie Lievens, Bouveriestraat. — Elisabeth Pijem, 48 j., huish., echlg. Oscar Sabbe, Genthof. — Louisa Loggha, 78 j., z. b., wed. Karel Ramboer, Co-donnierstraat. — Jules Lahousse, 38 j., z. b., Bouveriestraat. — Leopold Van Moere, 73 j., z. b., St-Catharinastraat. — Marie Vosté 2 d., Kastanjenboomstraat. — Jan Bruck, 58 j., z. b., Jacobinessenstraat.

Huwelijken. — Camille Hoenaert, kleerm., met Elisabeth Verleye, z. b., beide Waalstraat. — Hector Polet, timmerman, Jerusalemstraat, met Rachel Claeys, strijkster, St-Clarastraat. — Alfons Caré, werkm., Roopeerdstraat, met Anna Verhaeghe, naaister, Langestr. — Hendrik Gekiere, trambedienr., Smedestraat, met Marie Lingier, dienstm., Staiplaats. — Vital Peuteman, ijzergietr., Gapaa d'raat, met Mariha Vandelanote, dienstmeid, Komvest. — Pieter Patteuw, hovenier, Vischpaanderstraat, met Germaine De Cock, dienstmeid, Witte Letouwersstraat. — Onor Baes, bedienr. te Sint-Andries, met Adeine Grenelle, z. b., Coolkerkscheenvweg.

Fabriek van Papier en Zakken

ALLE SLACH

Adolf Van den Breen

Slachthuislaan, 17 en 18, GENT

Alle soorten van emballeerpapier in rollen en formaten voor fabriekanten en negocianten.
WITTE CASSES VOOR WINKELIERS
Perkament, satiné, mat en transparent voor Beenhouders, slachters, enz.
Perkament vegetal voor Boterkoopmans

Zakken voor Kruideniers, bakkers, pastebakkers, Droogisten, Apothekers, Tabak en Sigaren, enz., enz.
Calasetten, Rond en schoone prallae zakken voor pastebakkers
ETIQUETTES VOOR SUIKERIJ
Prachtzakken, dubbel en drijdubbel voor Suikerij, Koffie en Thee
Zakken v. Klakken, Hoeden en Modisten

BROUWERSPAPIER

Voordeellige prijzen v. al de artikels
Men gelast zich ook met het drukken de firma's op de papieren en de zakken.
Huis bestaande sedert 30 jaren

PUBLIEKE FONDSEN

AANKOOP en VERKOOP

van

Belgische en Vreemde Waarden

zooewel van Staat en Steden als van Financiële- en Nijverheidsgeestelichten, Koepons Cédulas Argentira.
Betaling van alle betaalbare koepons. Seffens uitbetaling van de koepons Nord Espagne spéciale, Pampelime, Saragosse, enz. Cédulas inbegrepen vervaldagen Maart 1916, Uruguay, Dominicains, Japan, Argentine 1/2 1911 1887. Belg 3 %, Ant. 4 %, Congo 4 %, Buurtspoorwegen 3 %, Gemeentekrediet 3 % en 4 %.

Aug. Van den Bogaert

Botermarkt, 10, ent

Kleine Aankondigingen

TARIEF

Van 1 tot 5 regels . . . fr. 0.50
Elke regel meer 0,10

Kamer te huren: In een gesloten burgershuis is eene kamer te huren, voor dame alleen met of zonder kost. Schrijven bureau van dit blad, onder de letters A. L. (304)

HOLLANDSCHE In- & Uitvoerhandel

GENT, 17, Garenmarkt, 17, GENT

Grootste voorraad van verschillende 1^e klas merken zeep-
poeders en zeep in dozen aan de voordeeligste prijzen.

— HUIS VAN VERTROUWEN —

Abonneert U op DE VLAAMSCHE POST

het radicale Vlaamschgezinde dagblad, orgaan der

JONG-VLAAMSCHE BEWEGING

die ijvert voor een

ZELFSTANDIG VLAAMSCH-VLAANDEREN

Vraagt een wekelijksch abonnement aan onze voortverkoopters

PRIJS: FR. 0,25 PER WEEK

ABONNEMENTSPRIJZEN:

Alleen voor het Gouvernementsgebied per post besteld, dus in de plaatsen waar geen depothouder woont:
Per maand: 2,25 fr.
drie maand: 6,50 fr.
zes maand: 12,00 fr.
jaar: 20,00 fr.

Voor het Buitenland:

Per maand: 3,00 fr.
drie maand: 8,50 fr.
zes maand: 15,50 fr.
jaar: 30,00 fr.

Voor het Etappen- en Operatiegebied: zich wenden tot onze depothouders

BERICHT

De burelen van de

“Vlaamsche Post,”

zijn geopend van:

Voormiddags van 10 tot 1 uren

's Namiddags 4 tot 6 (384)

Vraagt plaats: Een deffige bureel-bedienende, goed op te hoogte van alle bureelwerk, vlaamsch en fransch kenneende, vraagt plaats voor alle werk. Schrijven bureel van dit blad onder de letters D. P. (304)

Leest en Verspreidt

« De Vlaamsche Post »

ED. GOOSSENS & Cie

Baudeloostraat, 17, GENT

van den Biggelaar's KOFFIE en THEE

Hollandsche en Goula kazen; Toiletzeep, Hu'shouzeep, Zeepoeders; Boudorp's Padvinder chocolaad en kaarsen; Biscuits, Vermoedli, patatenbloem, M Ysmel, Smeel, Vlijen, Abrikozen, Lucifers, Schoenkreem, Koperglans, Pudding-poeder, enz., enz.

Huis van Vertrouwen — Uitsluitend in 't Groot

Nieuwe Hollandse In- en Doorvoerhandel

(323)

Nummer 49 en 50 is toegekomen van

ONZE TAAL

Weekblad der Vlaamsche Krijgsgevangenen te Göttingen

Alwie eene herinnering aan het Vlaamsche Gevangenenkamp verlangt, vrage aan onze verkoopters het geillustreerd blaadje aan den prijs van 0,10 fr. (326)

Vlugschriften:

1. Vlaanderen bevrijd van allen Zuidelijken dwang (op nieuw in voorraad) 0,50
2. Frankrijk in Vlaanderen 0,15
(verschonen voor den oorlog)
3. Onze Taal: Weekblad der Belgische krijgsgevangenen 0,10
4. Vadervreugde: Muziekstuk van een krijgsgevangene 1,25
5. Dietsche Stemmen n° 1 1,00
6. Oproep tot de Vlamingen 0,75
7. Vlaanderen's Weezang 0,60

Bestellingen buiten Gent worden opgezonden na ontvangst van postwissel

Bureel van 10 tot 1 en van 4 tot 6 u.

334